आगच्छ। कीदृशैः पितृभिः, 'सुविदत्रेभिः' सम्यक् अभिज्ञैः, 'सत्यैः' सत्यवादिभिः, 'कव्यैः' कव्याख्येन पितृणामन्नेन युक्तैः, 'घर्मसद्भिः' घर्मे दीप्यमानेऽस्मिन् कर्मणि निवसद्भिः॥

अथ तत्रैव याज्यामाह। "हव्यवाहमजरं पुरुप्रियम्। अग्निं घृतेन हविषा सपर्य्यन्। उपासदं कव्यवाहं पितृणाम्। स नः प्रजां वीरवतीꣳ समृण्वतु"[२] इति। अहं स्विष्टकृदाख्यमिमम्, 'अग्निम्','उपासदम्' उपसन्नोऽस्मि। किं कुर्व्वन् 'घृतेन','हविषा', 'सपर्य्यन्' पूजयन्। कीदृशमग्निं 'हव्यवाहं' देवार्थं हव्यस्य वोढारम्,'अजरं' जरारहितं,'पुरुप्रियं' पुरूणां बहूनां यजमानानां प्रियं, पितृणामर्थे 'कव्यवाहं' कव्याख्यस्य हविषो वोढारम्। 'सः' तादृशोऽग्निः, 'नः' अस्माकं, 'वीरवतीं' वीरैः भृत्यैर्युक्तां, 'प्रजां' पुत्रपौत्रादिरूपां, 'समृण्वतु' सम्यक् प्रापयतु॥

अत्र विनियोगसङ्ग्रहः॥

पितृयज्ञे सामिधेनी ह्युशन्तस्त्वेति वर्णिता।
आनस्त्वं सोम इत्याज्यभागयोर्द्वे पुरोरुचौ॥
पितृमत्सोमयागेतु त्वं सोम प्रेत्युभेमते।
पुरोऽनुवाक्ये याज्या तु त्वं सोमेत्यादिका मता॥
बर्हिषः पितृयागेतु बर्हीत्यादित्रयं तथा।
अग्निष्वेति चतस्रः स्युरग्निष्वात्तयजौ तथा॥
यदग्ने कव्यवाहेति कव्यवाहयजौ त्रयम्।
येता द्वे स्विष्टकृद्यागे मन्त्राः अष्टादशेरिताः॥

इति षोडशोऽनुवाकः॥ १६॥